

CONVOCADES ELECCIONS A EUSKADI

Crida a les urnes

Divendres passat, José Antonio Ardanza anunciava la dissolució del Parlament Basc i la convocatòria d'eleccions per al pròxim dia 30 de novembre. Una convocatòria que planteja un difícil panorama polític per a Euskadi.

E. Etxeverria

Consumada l'escissió al si del Partit Nacionalista Basc, el *lehendakari* José Antonio Ardanza anunciava divendres passat la convocatòria d'eleccions al Parlament de Vitòria per a final del pròxim mes de novembre. Una convocatòria inevitable des del moment que onze dels trenta-dos diputats autonòmics del seu partit havien abandonat al grup parlamentari del PNB per inscriure's en el grup mixt, a la cambra, i en Eusko Abertzaleak-Nacionalistes Bascos (el nou grup polític sorgit de l'escissió penabista), al carrer.

El panorama que sorgirà d'aques-

tes eleccions es presenta, així, complicat. Segons les enquestes publicades aquests dies per diversos diaris bascos, la nova formació política encapçalada per l'*ex-lehendakari* Carlos Garaikoetxea podria assolir una xifra de diputats només lleugerament inferior a la que assoliria el Partit Nacionalista Basc. Conseqüència d'aquest resultat seria la impossibilitat per a les dues formacions polítiques d'accedir a la formació de govern. Si segueix la tònica habitual dels darrers comicis, a més, seria amb tota probabilitat el Partit Socialista Obrer Espanyol el que es trobaria, per primera vegada

Dalt, el president Ardanza i Garaikoetxea, a la dreta Jon Idigoras.

en molts anys, en el millor punt de partida cap a Ajuria Enea, residència oficial del president basc.

Una altra incògnita a desvetlar seria la dels resultats de la coalició *abertzale* Herri Batasuna, que aconseguí augmentar d'una manera important la representació en les darreres eleccions al Parlament espanyol i que acudirà a les autonòmiques amb la intenció clara de confirmar aquells resultats. HB es troba, a més, embarcada en una campanya espectacular en favor de la negociació entre ETA i el govern espanyol i cal suposar que en farà bandera electoral. De la mateixa manera es pot suposar que els seus adversaris polítics faran us de l'assassinat de Maria Dolores González Catarain «Yoyes» per intentar restar vots a la coalició *abertzale*. Una intenció, la de restar vots a HB, que també ha estat explicitada des d'EA-NB.

Euskadiko Ezkerra, finalment, s'enfrontarà amb el problema d'haver de marcar diferències amb un tercer partit que, en algunes de les seues propostes concretes, aspira més a ocupar l'espai d'EE que no el que era propi al PNB i, en aquest sentit, s'han d'entendre les crítiques a la «dretanització excessiva» del Partit Nacionalista Basc llançades des dels sectors afins a Garaikoetxea.

Dalt, Mario Onaindia (EE); baix, J. M. Benegas (PSOE).

En qualsevol cas, és evident que el principal interrogant que s'obri als ulls dels observadors polítics no és de caire matemàtic (quants escons trauran una o una altra força política; perquè es pressuposa que PNB, NB, PSOE i, probablement, HB trauran un nombre més o menys semblant),

sinó polític. ¿Exactament quines seran les combinacions necessàries per a la formació del pròxim govern basc? El Partit Socialista ha insinuat que no es troba interessat a formar govern en solitari, inclús en el cas que siga el partit amb un major nombre de vots. Per la seua banda, el PNB dubta, i dubtarà, sobre les aliances a establir, ja que no resulta fàcil pensar que pugua pactar amb els recents escindits, però, alhora, és conscient que un pacte de govern PNB-PSOE no afavoriria gens la seua imatge ja desgastada per l'escissió. Euskadiko Ezkerra, que en ocasions oferí la seua col·laboració al partit de Sabino Arana, fa mesos que es troba en una posició crítica respecte a l'actual presi-

dent basc. I res no indica que HB s'integre en les institucions.

El resultat immediat d'aquesta complicada situació serà sens dubte la configuració d'una intensa i complicadíssima xarxa de conversacions i negociacions que conduiran a la formació, siga quin siga, d'un govern basc minoritari en el Parlament de Vitòria. Una situació difícil als ulls de tots els observadors polítics, amb la crispació existent en el País Basc.

I, més enllà encara, hi ha la impressió dels múltiples problemes que haurà d'afrontar el govern resultant de

les eleccions, pel que fa a la seua relació amb les diputacions provincials. En el País Basc són aquestes les que recapten els impostos que després van a parar, a través d'un concert econòmic, al govern d'Euskadi i al central. Les diputacions s'han convertit, d'aquesta manera, en un àrbitre real de l'actuació del govern de Vitòria (i, de fet, en l'origen de l'escissió penibesta hi ha la discussió sobre què calia reforçar principalment, el govern basc o les diputacions). Actualment, aquestes es troben en les mans del Partit Nacionalista Basc. I són, per tant, un instrument preciós a l'hora de pressionar en el moment de la investidura del nou president. Per això, potser, les eleccions acabaran quan es renovaran les diputacions, i tot, fins aleshores, serà provisional. □

